

Каравеловъ и т. н. — Разотиване. Д-ръ Шишмановъ, градски лѣкарь, дойде у Грекова, пръвъ пжтъ го виждамъ. Origine [по произходъ] свищовецъ, ражданъ въ Темишваръ, билъ асистентъ въ Виена, смахнатъ, напомня на Хостински; раз- правя за пиянството на кмета Трайковичъ, за свинщината въ турската баня (не съмъ я виждалъ досега), за турскитѣ кучета (съ отровни дробове изтровилъ около 600, много обаче, въпрѣки изяденитѣ дробове, останали невредими).

20 декемврий, сѣбота. Сутринъта отидохъ у Стоилова, закусваше, тамъ бѣше и Начовичъ — да се закрие Самоковското училище, да се отиде тамъ (азъ съ Начовича), за ловчанския и видинския инспекторъ, за Марица, за редакционния и финансовъ комитетъ. — На 11 ч. ходихъ у Бурмова (собствено за пръвъ пжтъ). Дълга разпрания. Той се бои, че ще има много работа, стилистични и типографски коректури (retoucher). Не приляга за бившъ министъръ. Несигурно положение безъ пенсия. Гледа на българската журналистика отъ старото цариградско становище, журналистътъ е билъ литературенъ кождеръ. Напраздно му обяснявахъ, че сега сѣ други времена, сега е княжество, нѣщо, което нѣма да се измѣни. Говори за жертвитѣ — парични и здравни. Трѣбва да понася псувнитѣ, хулитѣ. Той мисли: нагърби ли се съ редакторството, не ще може да вземе друго мѣсто. Нѣма хора въ България. Да не вѣрвамъ на обещанията на нѣкои, че ще пишатъ. Представи си работата *alla bulgara overo alla turca*, а не *alla franca* [по български или по турски, а не по европейски]; моята мисълъ е за голѣмъ вестникъ, който да представлява България предъ свѣта, както нѣкога сръбскитѣ „Видов дан“. Не обеща дори и сътрудничеството си, обстоятелствата били неопредѣлени. Изглежда да мисли, че съ това ще бжде официално отхвърленъ, а нему му се иска друга сигурна служба. Педантъ. Вече е старъ. Но той е правъ. Мене особено неприятно ме засегнаха думитѣ му: „А какъ вие искате да се вплетете въ тази работа? Вие не знаете български. Ако азъ бихъ билъ министъръ на народната просвѣта, щѣхъ да ви намѣря работа, та да знаете какво да вършите“. Забрави, че азъ не съмъ българинъ, ами франкъ. — Отидохъ у Стоилова, гдето бѣше и Грековъ (за Бурмова), следъ това дойдоха Rogge, губернаторитѣ. Кандидати сѣ Илия Цановъ, Тишевъ, Стояновъ, Муромцевъ. Тишевъ по-рано е билъ секретаръ на екзарха Антимъ, съ него е билъ въ Ангора, смѣта се, че му е задълженъ, затова не може да бжде въ Видинъ, па и самъ не ще, а Цановъ е родомъ видинлия, сроденъ съ половината градъ. Тишевъ мълчеше въ Народното събрание, тихъ човѣкъ, не си показваше цвѣта. — Ходихъ у мебелджията. Досега нѣма нищо.

На обѣдъ. Блѣсъкътъ на снѣга на слънце бode въ очитѣ. Срецахъ Стоянова, съ него отидохме у дома, приказвахъ